

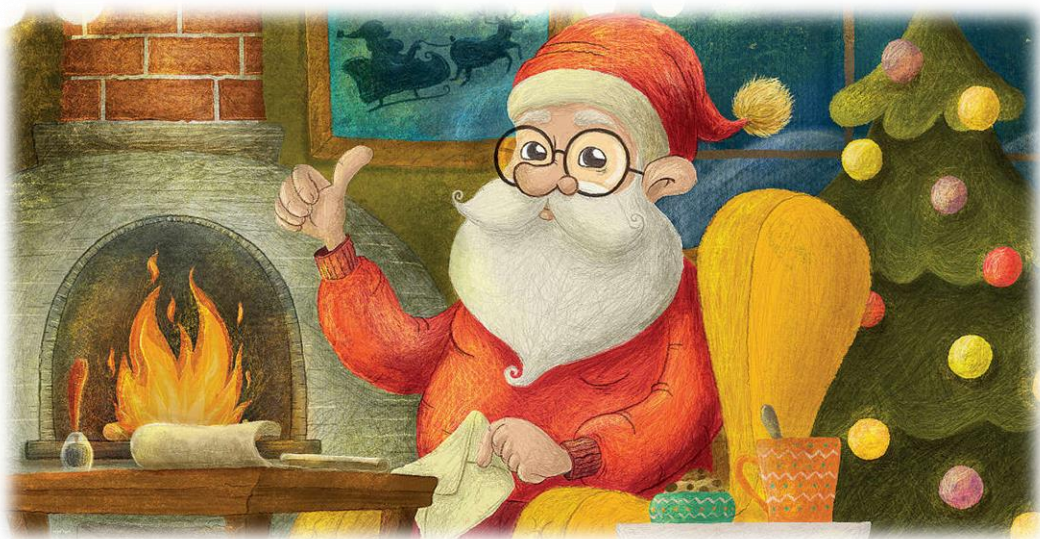
Le eno je potrebno

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 16, NOVEMBER - DECEMBER 2025

Vera dela čudeže

Adventna zgodba pred Božičem.

»Študentje so dobivali še zadnja navodila, kako naj igrajo Božička. Nakupovalno središče je bilo že božično okrašeno, ko je Aleš začel kot študent delati v njem: igral je Božička. »Delate lahko karkoli, samo ne smete strašiti otrok,« jim je zabičal direktor. »Niti če bi starši to želeli.« 'Oborožen' s tem nasvetom je začel svoj prvi delovni dan. Prvi otrok, ki je prišel do njega, je ob pogledu nanj začel neusmiljeno jokati. Prestrašil se je Božička z dolgo belo brado. Niso ga mogli pomiriti niti starši, ki so mu dopovedovali, naj bo priden fantek, niti Aleš sam, ki je tudi skušal

Potolažiti jokajočega otroka. Tedaj pa se je Alešu porodila zanimiva misel. Začel je odlagati 'uniformo' Božička. Kos za kosom. Začel je z brado. Otrok je brž nehal jokati in ga začel začudeno gledati. Aleš je odložil rdečo kapo in prikazali so se kodrasti lasje. Snel je očala in prikazale so se prijazne modre oči. Slekel je še rdečo obleko in pod njo je bil navaden fant v kavbojkah in srajci. Otrok je začudeno gledal, potem pa se je Njegov obraz razlezel v nasmeh. Med otrokom in Alešem se je vzpostavil odnos zaupanja. Aleš si je nato začel znova oblačiti uniformo, ob tem pa je dečku pripovedoval zgodbo, kako je predavnimi časi Bog sam prišel k nam in je živel med nami. Da bi se ga nihče ne bal, je prišel med nas kot čisto navaden otrok. Otrok ga je poslušal z odprtimi usti. Kmalu je moral deček naprej, ker so prihajali drugi otroci. Dečkovi starši so odhajali razočarani: »Kakšna škoda,« so dejali, »uničil je vso čarobnost.«

»Morda je res konec čarobnosti, zato pa je začetek čudenja nad čudežem, da se je Bog rodil kot človeški otrok,« je pomislil študent.

Naj nam ta zgodba pomaga v premišljevanju o tem, kako nas ima Jezus rad, da je prišel na ta svet na način, da lahko vsak človek pristopi k Njemu in se z zaupanjem obrača na Boga. Adventni čas nam bo pomagal, da bi se predvsem duhovno pripravili na Božič. Jezus želi, da preživimo ta čas predvsem osebno povezavo z Njim v molitvi. Zunanja znamenja, kot so adventni venček, lučke, sveča itd., so samo v pomoč, da pridemo do srečanja z Jezusom. Vsem Vam želim blagoslovljen adventni čas in vesel Božič.

(Vir: B. Rustja, *Povejmo z zgodbo*, v: *Ognjišče 12 (2016), 31.*)

Amicus Dei

»Veselimo se danes vsi, ko obhajamo praznik vseh svetih. Njihovega poveličanja se veselijo angeli in skupno z njimi slavijo Božjega Sina.« (Vstopni spev).

Današnje slavlje nas spodbuja, da je svetost možna za vse in ne samo za izbrance. Ključna točka je veselje, pristno veselje, ki krepi in obenem spodbuja. Svetniki, katerih se danes spominjamo, so živeli na tem svetu, v katerem živimo tudi mi. Spopadali so se s težavami, kot se spopadamo tudi mi, z

boleznijo, z nesprejetostjo; velika množica, ki je nihče ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov (Raz 7,9a), kot smo slišali v prvem berilu.

Danes se ne spominjamo samo tistih, ki jih cerkveni koledar razporedi preko celega leta, ampak tudi tistih, ki so s svojim življenjem dosegli večno slavo ob koncu življenja. Opravljali so morda podobno delo, kot ga opravljamo mi: uslužbenci, kmetje, trgovci, gospodinje ...Tudi težave so jih spremljale, tako kot spremljajo nas. Velikokrat so tudi padli, vendar v takem stanju niso ostali in objokovali svojega stanja, ampak so vstali in vedno znova začeli. To so tisti, ki so znali »v življenju z Božjo pomočjo ohranяти in izpolnjevati tisto posvečenje, katerega so prejeli pri krstu,« je poudaril II. vatikanski koncil. Svetost namreč ni odvisna od stanu, ki ga v družbi zavzemam, ampak od osebnega odziva na milost, ki je dana vsem (sv. Jožef Marija). Vsakdo se mora na delovnem mestu, ki ga ima (in mu ga je namenil Bog), posvečevati z zvestim izpolnjevanjem svojih

dolžnosti, poudarja sv. Janez Pavel II.

Morda se kdaj vprašamo, kako je sploh mogoče doseči svetost? V današnjem psalmu je nasvet: »Kdor je nedolžnih rok in čistega srca, kdor svoje duše ne obrača k praznim stvarem« (Ps 23,4a). Sveti so vztrajali v zvestobi svoji vesti, bili so luč sveta in sol zemlje, oznanjevali Boga med ljudmi. In vedeli so, da ta nepopolni svet in to nepopolno življenje dobi šele v večnosti svoje dopolnilo.

Jezus je apostole in množico spodbujal:

»Če hoče kdo hoditi za menoj ...«

Vsakega je Bog poklical v določen poklic, da bi ga v tem poklicu srečal pri opravljanju svojega dela – ko svoje delo darujem Bogu, izkazujem ljubezen ljudem okoli sebe. Tako lahko postane tudi vsakdanje delo molitev. Bogu lahko služimo v navidezni enoličnosti, kajti, če hočem služiti Bogu, mi ni potrebno početi nenavadnih stvari. Kristus prosi, naj bomo popolni (pri vsakem delu), kot je popoln naš nebeški Oče (Mt 5, 48).

Zato pomeni biti svet: posvečevati svoje delo, posvečevati se pri delu in tudi posvečevati druge z delom. Tako najdemo Boga na poti svojega življenja (sv. Jožef Marija).

Kristus nas prosi, naj bomo popolni, tudi ko ne moremo več delati. Ko nas starost ali bolezen prisilita v odvisnost od drugih. Večkrat slišim: Samo da ne bi bil v napoto, da bi se sam do konca »rihtal«. Toda svetost je sprejeti to situacijo in v ponižnosti služiti Bogu v svoji nemoči, v osami, v zapuščenosti. Takrat s Kristusom soodrešujemo svet.

Vsi, ki so v nebesih, so delali vsakodnevna opravila. Tudi ti so kdaj odpovedali. Takrat so se pokesali in začeli znova. Na ta način jih lahko posnemamo in tudi mi dosežemo svetost. Svetniki niso bili junaki v izvrševanju velikih del ampak junaki v izvrševanju majhnih, neopaznih del in to vsak dan znova. Vsak dan so tudi slišali povabilo in mu sledili:

»Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil« (Mt 11,28). Vsi so se zavedali, kar nam apostol Janez v drugem berilu pravi: »Poglejte, kakšno ljubezen nam je skazal Oče, da se imenujemo in smo Božji otroci« (1Jn 3,1a).

V nebesih nas pričakuje nepregledna množica prijateljev, ki nam morejo pomagati, zato ker so sveti, njihove molitve pa so močne in modre v primerjavi z našimi slabotnimi molitvami. Večkrat pomislimo nanje in jih iskreno prosimo, da naj nam pomagajo (R. A. Knox).

Prosimo danes z besedami sv. Terezije, ki jih bo na današnji praznik tudi sama poslušala: »O srečne duše, ki ste si znale pridobiti tako čudovito dediščino ...! Pomagajte nam, saj ste tako blizu izvira; zajemite vodo za nas, ki tu umiramo od žeje!

Diakon Dušan

• SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Sv. Zaharija in Elizabeta - starša Janeza Krstnika

Pri nas je ime Elizabeta zelo pogosto – tudi med svetnicami, medtem ko je ime Zaharija dokaj neznano.

Godujeta: 5. november

Iz življenja ...

Sv. Elizabeta in sv. Zaharija sta starša Janeza Krstnika. Po besedah sv.

Luka »sta bila oba pravična pred Bogom. Živela sta brez graje, po vseh

Gospodovih zapovedih in navodilih.« Po njuni zaslugi smo po Lukovem evangeliju v dar dobili dva čudovita hvalospeva: Marija je odgovorila z znanim slavospevom Magnificat, Zaharija pa se je zahvaljeval Bogu s spevom Benedictus. Elizabeta je prihajala iz najodličnejšega duhovniškega Aronovega rodu, njen mož Zaharija pa je bil veliki

duhovnik. Živela sta v hiši v vasi Ain Karem blizu Jeruzalema. Bila sta že v letih, a nista imela otroka. O dogodkih, ki so sledili, mojstrsko poroča sv. Luka v svojem evangeliju. Zahariji se je v templju prikazal angel Gabriel in mu napovedal rojstvo sina. Ker ni verjel, ga je doletela kazen, tako da je obnemel, vse dokler se ni zgodil napovedani radostni dogodek.

Ko je minilo šest mesecev od Janezovega spočetja, je angel Gabriel v Nazaretu naznanil Devici Mariji, da bo rodila Božjega Sina.

Po izročilu sta bili Elizabetina in Marijina mati sestri. Ko je Marija od angela Gabriela izvedela, da je njena sestrična Elizabeta že šest mesecev noseča, je takoj odšla k njej. Ko je Elizabeta zagledala Marijo in slišala njen pozdrav, se je dete v njenem trebuhu veselo zganilo in napolnjena s Svetim Duhom je na ves glas vzkliknila z besedami, ki so danes del molitve Zdrava Marija: »Blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa ...«

Sveto pismo o Elizabeti in Zahariji po Janezovem rojstvu ne poroča več. Zaharija je bil po izročilu ubit v templju, ker Herodu ni želel razkriti prebivališča svojega sina, zato ga prištevajo med mučence. Sv. Janez Krstnik je zgodaj ostal brez staršev.

Zavetnica Sv. Elizabeta je zavetnica nosečnic in mater.

Vir: svetovni splet

Pripravila Marica

KAM NAJ DAM?

Kam naj dam vsa svoja občutja?
Skozi lijak molitve
v odrešenje!

LJUBLJENA

Moje življenje ima moč!
Priklopljena na neskončne izvire moči,
se odpiram življenju.
Vem, da bom zmogla vse,
ker si me imenoval LJUBLJENA!

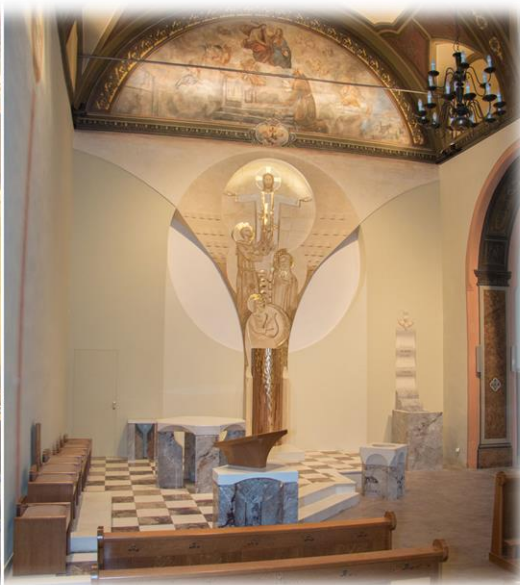
Tadeja Gnezda

O SAMOSTANIH ...

Predstavitev najpomembnejših samostanov, ki so delovali ali pa še delujejo na ozemlju današnje Slovenije.

V zelo razgibanem obdobju katoliške prenove so duhovnike kapucine kot nosilce »nove evangeljske pridige« v to delo vabili in vključevali predvsem škofje. Neposredne pobude za ustanovitev novih samostanov pa so največkrat prihajale od prebivalcev posameznih mest. Ravno Celje je bilo med najbolj vztrajnimi. Na redni poti med Grazem in Ljubljano so se kapucini pogosto ustavljali v njihovem mestu in pridigali. Ljudem so se priljubili, zato so želeli, da bi se tudi za stalno naselili pri njih. Njihovo prošnjo je podprl škof Hren, ki si je tudi sicer veliko prizadeval, da bi se »krivoverci« (protestanti) povrnili k resnici prave katoliške vere.

Pod mogočnim celjskim gradom so na rečni terasi nad Savinjo in že zunaj mestnega obzidja kmalu začeli graditi samostan in cerkev. Z velikodušno darežljivostjo so se izkazali tako razni dobrotniki kot premožnejši meščani, preprosti ljudje pa so pomagali s svojim delom. V petih letih (1615) so meščani dobili novo kapucinsko cerkev, ki je bila značilen primer preproste redovne arhitekture, a je danes njen takratni videz močno spremenjen zaradi pogostih prezidav. Škofu Hrenu so bili kapucini zelo pri srcu, zato je za glavni oltar kar na svoje stroške naročil podobo sv. Cecilije, ki poleg podpisa slikarja nosi tudi njegov škofovski grb. Danes te podobe ni več na oltarju. Ob zadnji celoviti prenovi samostana (l. 2005) je bila tudi cerkev deležna večjih sprememb. Največjo razliko vidimo na posnetku obeh oltarjev, starega in novega.

Sv. Cecilijo so povezovali z glasbo od 15. st. Verodostojna pričevanja o njenem mučeništvu sicer niso ohranjena, a je vseeno ena najbolj priljubljenih svetnic, zavetnica cerkvene glasbe in glasbe nasploh, glasbil, pevcev ... vedno upodobljena s kakim glasbilom, največkrat pa igra na orgle.

Samostan je že kmalu po ustanovitvi postal zelo obiskan in uveljavljen kraj spovedovanja z vsakoletnim velikim shodom 2. avgusta. Vernikom so kasneje olajšali in skrajšali dostop do cerkve tako, da so dozidali pokrito stopnišče.

Posebnost celjskih kapucinov je bil tudi filozofski in teološki

študij s stalnim sedežem več kot 100 let. Temu primerno je tudi veliko tovrstne literature v njihovi bogati knjižnici. V času okupacije so samostan spremenili v zapor, v njem so bili zaprti mnogi celjski izobraženci in številni duhovniki.

In še zanimivost:

Miklavžev hrib nad reko Savinjo, na katerem stojita samostan in cerkev sv. Cecilije, je bil poseljen že v starejši železni dobi, v rimskem obdobju

pa je bil tu že sveti prostor. Na dolgi položni terasi so se vse do danes ohranili, in to na mestu nastanka (in situ), posamezni ostanki t.i. Herkulovega svetišča, antične kultne stavbe, namenjene čaščenju božanstev. Na območju Slovenije je to

edini znani primer in zato zelo unikaten

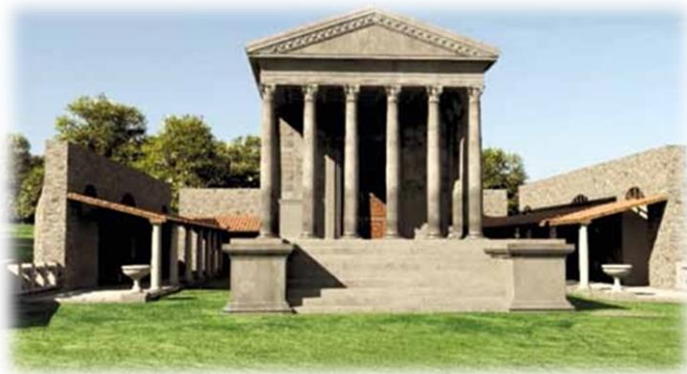
Na vrhu hriba je tudi cerkvica sv. Miklavža iz ok. l. 1400, zavetnika čolnarjev in splavarjev. Kadar so pluli mimo, so se mu s posebno molitvijo priporočali za varno vožnjo v daljne dežele in srečno vrnitev domov.

Danes Celjani za kvalitetno preživljanje prostega časa ob gibanju v naravi in duhovni sprostitvi radi obiskujejo Miklavžev hrib in njegova tri posvečena mesta.

*****

Naj se sedaj kar tu tudi mi poslovimo in tako zaključimo leto in pol dolgo skupno popotovanje po naših samostanih. Upam, da je bilo vam, bralcem, zanimivo, saj smo lahko v

besedi in sliki spoznali delček naše zgodovine in vlogo, pa tudi pomen teh ustanov posvečenega življenja. Vidimo, da to niso samo ostanki nekega daljnega časa.

Zapisala Lela J. Podgornik

Da se spet smejem soncu

Pustila bom za sabo vse trpke spomine,
vse bolečine, pretekle strahove.
Izgovorila bom vse, kar kot kavna usedlina leži na dnu duše.
Pogumno bom stopila do svojega izvira
in spoštljivo ovrednotila dogodke davnine.
Kamni bolečine so izgubili ostrino,
ne ranijo več.
Ne bodo izginili, a tudi ne bodo več poškodovali.
Obdarjena z milostjo srečanja in sočutnih besed,
se kot nedolžen otrok spet smejem soncu!

Tadeja Gnezda

SPOMINSKE DROBTINICE

Kostanjev piknik stanovalcev in otrok Miklavževega vrtca

V torek, 21. 10. 2025, smo se na povabilo Doma otroci Miklavževega vrtca in oskrbovanci zbrali v Jožefovi dvorani z namenom druženja na kostanjevem pikniku.

Ko smo prihajali v dvorano, je že dišalo po sveže pečenem kostanju. Veliko število oskrbovancev nas je pričakalo v krogu, v katerega so se posedli otroci vrtca. Za začetek so malce potelovadili in razigrano zaplesali ob glasbi.

Na obrazih starostnikov je bilo videti navdušenje nad družbo razigranih otrok. Navdušenje so kazali tudi otroci vrtca. Najmlajši so gledali malce prestrašeno, kar je bilo pričakovati, saj so se tovrstnega druženja udeležili prvič. Skupaj smo se poveselili ob pečenem kostanju, topli ocirkov'ci in čaju. Na obrazih oskrbovancev je bilo zaznati željo po navezovanju stikov. Več podobnih dogodkov bo zagotovo pripomoglo, da se bo med njimi stkala nit mladostne navihanosti in izkušene modrosti. Le redki otroci vrtca lahko to izkušnjo pridobijo v času bivanja v vrtcu oz. starostniki v času bivanja v domovih. Smo hvaležni za to priložnost. Vzgojiteljice se bomo potrudile, da bomo tovrstnim druženjem dale dovolj časa, da bodo takšna srečanja bogatila skupnost in dale občutek povezanosti.

Najmlajši se bodo ob tem naučili spoštovanja, razumevanja in potrpežljivosti, starostniki pa bodo ob družbi otrok začutili toplino, živahnost in sprejetost.

Zagotovo ne bomo pozabili na druženja tudi v prihajajočih mesecih. Tradicionalno božičnico, ki jo vsako leto uprizorimo za starše, si bodo ogledali tudi oskrbovanci. Kot vsako leto nam bodo tudi letos zagotovo glasno zaploskali. 😊

Lep pozdrav.

Mojca Demšar

Konj je zelo živa in prijazna žival

Če se povrnemo nazaj v petdeseta leta prejšnjega stoletja, so bili glavna vprega voli. Vol je bil počasen, zato so kmetje nabavili konje. Konj je bil zelo bister, hiter in se je dal lepo ravnati. Mi pa smo morali imeti lep odnos do njega. Konji so v zimskem času, ko je bilo veliko snega, več ali manj počivali v hlevu. Mogoče se je kdaj peljalo žito v mlin pa sneg smo plužili do glavne ceste. Spomladi, ko je posijalo sonce, smo konje peljali h kovaču, ki je spodrezal kopita in na novo pribil podkev; tako se je konj dobro počutil, ko je imel nove čevljičke.

Konj zelo dobro pozna svojega gospodarja. Moramo povedati, da konj potrebuje dve uri, da se do sitega naje. On sproti melje hrano. Nato ga napojimo in vprežemo v plug ali voz. Če je težko delo v gozdu, dodamo še pehar ovsa. Ta da moč, da lahko dela celo dopoldne. Moramo pa paziti, da, ko je konj segret, ne sme najmanj dve uri piti mrzle vode. Vsa ostala živina je imela napajalnike, konji pa ne.

Spomnim se, ko sta se ženila hkrati dva brata. Zbralo se je šest parov konj z zapravljičkami. Vsi so bili lepo okrašeni in povorka je krenila od doma v farno cerkev k poroki. Ne morem opisati, kako je bilo lepo. Veliko lepše kot danes z avtomobili. Danes so konje spodrinili traktorji. Delo je lažje, moraš pa poskrbeti za gorivo, za dobre gume za lepši oprijem, da je redno

vzdrževan motor. Konja pa moraš imeti rad. Zelo ti bo hvaležen in ti bo povrnil stokrat.

Lepih zgodb je še veliko, a bom za danes končal.

SLIKA IZ SPLETA

Anton Treven

Pre globi sveti
Miklavž!

Prinesi tudi meni
kaj.....

Če ne reš kje sem
dama? pa naj
te angelček pripelja

Te bo pri poročenju

Ana Perok

SVETI MIKLAVŽ

Kako se čas hitro
vrti. Doda se je že kar
skupaj. Glede na to
ob temu čemu se nam
približuje svoj čas in
obisk dobrega moža.

Ni se ga ne želimo in si
želimo do nas obisk
in nas razrešiti s koksno
pozornostjo. Soj smo
skomni že ne življenje
zdravje si želimo! →

MARILA PEROK

PIS

MA

MI

KL

AV

ŽU

DRAGI MIKLAVŽ!

PROSIM ZA

SLADNI JOGURT

IN KAKI (SOLDEŽ)

HVALA

ANA STRGAR

in smo veseli & tobo
se tako skomni pozori-
nosti.

Hvala za obisk in
ljubi pozdravi, hvaležna
stomatologinja
Anja Rupnik.

ZVONKO OREHOV PIŠKOTI PRILENIDI KAVICA

DRABI MIKLAVČ

PRI NEZI MI PIŠCOTE
N MOGAVICE POMARANČE
ZOBCI ODUVAŽAS SE
ZELO PODRO
RINECI COPATE

UINKO IPAVEC

Svoj Miklavč.

Hvala za vse darove,
Inesim se eno malo
dajilo kar sem
bila prava Čokolada

Hvala in lepe
poštnice Milena Brjanc

Sv. Miklavč.

Sv. Miklavč se je čisti vse
od 5. stoletja dalje v majnem
hajstnem kraju je centrica sv.
Miklavča od leta 1570. ta srednje
je varčevnik otrok, vsako leto
jih obdari. z darovi, otroci
smo rečen pred miklavčem
mastičili pehane, in mestno
čakali jtna. Tudi stariši smo
bili veselji prijazne besede
zaželeli si zdravje in sreče.
po toplem poljuš.
Goran Rutar!

Dragi Miklavč!

Letos te ne bom
prosila za darilo. Pro-
sim te, da prosiš gos-
poda Jezusa za moje
zdravje, za mojako-
lena. Prosim te tudi,
da prosiš zame, da
se konča nekaj, kar
me silno moti.

Zahvaljujem se ti.

Karolina Medveček

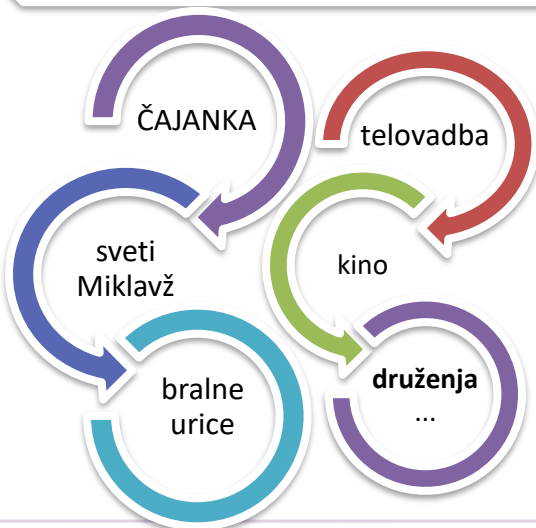
ZIMSKE AKTIVNOSTI

V PREŠERNEM VZDUŠJU,
POGOVORIH, DRUŽENJU ...

S SVOJCI, PRIJATELJI, OTROKI,
PROSTOVOLJCI, ZAPOSLENIMI ...

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

Andrej Širca

Marija Šinkovec

Helena Sečnik

Marija Perger

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

RAZVEDRILO

Božična skrivnost: poveži besede na levi s stavki na desni.

BETLEHEMSKE POLJANE
ZVEZDA REPATICA
ANGEL GABRIJEL
PASTIRJI
MARIJA
BETLEHEM
SLAVA BOGU NA VIŠAVAH

Napovedal Mariji Jezusovo rojstvo.

Začetek pesmi, ki so jo peli angeli ob Jezusovem rojstvu.

Prvi Jezusovi »obiskovalci«.

Področje, kjer so pastirji pasli črede.

Nebesni pojav, ki je kazal modrim pot.

Ime Jezusove mame.

Davidovo mesto.

SMEJALNICA

Desetletni deček se je v šoli stepel. Ranili so ga v glavo, vendar si tega očetu ni upal priznati, zato se mu zlaže: »V čelo sem se ugriznil.« »Neverjetno,« se čudi oče, »saj to je nemogoče.« »Ja, na pručko sem stopil.«

Mala Rezika je šla s starši na izlet v naravo. Ko je tekala po travniku sem in tja, je nenadoma pod drevesom zagledala tri zavitke alpskega mleka, ki so jih pozabili izletniki. »Mama, mama!« je vzkliknila, »poglej, našla sem kravje gnezdo!«

»Doktor, je korenje res tako zelo zdravo za oči?« »Vsekakor. Ste že kdaj videli kakšnega zajca z očali?«

D. K.

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.